

Tekmîl: Creando unha cultura de crítica constructiva.

Nas estruturas sociais existentes ditadas pola modernidade capitalista, é moi raro que atopemos medios polos cales podemos facilitar discusións abertas e honestas. Xa sexa no lugar de traballo, nas escolas, mesmo entre amigos e familiares, estamos restrinxidos por construcións sociais que inibem a nosa capacidade de expresar as nosas perspectivas, escoitar as doutros e participar en discusións significativas e construtivas.

O concepto de crítica construtiva é incrivelmente desafiante para moitas persoas. Moitas persoas loitan cando reciben críticas. Talvez isto débese ao narcisismo e ao egoísmo que se fomenta pola natureza competitiva e individualista da sociedade capitalista. Con todo, persoalmente, encontro que a parte máis difícil da crítica construtiva é o acto de criticar. O medo ao conflito ou ao rexeitamento pode ser paralítico. A gran pregunta que xorde é: por que as críticas evocan medo?

Quizais o problema é que non temos unha cultura de crítica construtiva. A modernidade capitalista non fomenta a igualdade nin a confianza mutua. Divídenos e imponnos unha cultura hipercompetitiva baseada no engano e as fachadas internas e externas. Neste sistema, a crítica non se ve como un medio polo cal podemos mellorarnos a nós mesmos e entre nós, senón como un medio polo cal podemos atacar e destruír á nosa competencia, aos nosos inimigos, aos nosos compañeiros humanos.

Pode ser difícil imaxinar que existe unha alternativa. Para moitas persoas, o sistema capitalista pode parecer tan abafador e opresivo que o cambio efectivo pode parecer imposible. O grao de competencia e desconfianza é tan grande que as persoas a miúdo pensan que permitirse confiar nos seus compañeiros humanos simplemente faríanos

vulnerables a un ataque inminente. Persoalmente, antes de chegar a Rojava tiña esas mesmas sospeitas.

Ao chegar a Rojava, algúns dos primeiros conceptos revolucionarios que coñecín foron os de Hevaltî e Tekmîl.

Tekmîl tradúcese aproximadamente en "informe". A primeira vista soa bastante mundano, con todo, unha definición máis conceptual sería a da crítica construtiva revolucionaria. Polo xeral, Tekmîl fai un seguimento de todo, como operacións militares, sesións de capacitación, proxectos civís ou tarefas diarias simples. Estas sesións poden ser convocadas en calquera momento por calquera nas estruturas civís ou militares en Rojava.

A estrutura de Tekmîl baséase en dar e recibir críticas e autocríticas. O proceso baséase nos fundamentos de Hevaltî. Hevaltî tradúcese aproximadamente en amizade ou compañeirismo. É a idea de que traballamos xuntos, axudámonos mutuamente, compartimos todo, desde o tanxible ao intanxible, non porque esperemos algo a cambio, senón simplemente porque somos compañeiros, que somos humanos vivindo, loitando e experimentando a vida xuntos, que Estamos a compartir o mesmo propósito de tratar de promover o benestar colectivo. É a idea de que podemos confiar e crer o un no outro e que non debemos temer unha intención ulterior.

Ao establecer a cultura de Hevaltî como a base da vida revolucionaria, creamos a contorna alternativa e a sociedade propicios para a crítica construtiva e os medios polos cales, xuntos, mellorámonos a nós mesmos e ao colectivo. Isto é fundamental para Tekmîl porque nos permite dar respectuosamente as críticas e, o que é máis importante, aceptar, absorber e abordar as críticas de maneira eficiente, libre de ego, medo, desconfianza ou conflito.

Para evitar digresións ou polémicas, o formato Tekmîl suxire que cada participante ten a oportunidade de facer críticas e autocríticas sen ningunha resposta de ningún dos outros participantes. Tamén se suxire que unha vez que xa se deu a mesma crítica a un participante, débese evitar repetila durante o Tekmîl, xa que a idea apunta a evitar a percepción de que un grupo é seleccionado e atacado polo grupo. Este formato fomenta un medio máis eficiente, disciplinado e profesional mediante o cal cada participante pode contribuír. Ademais, alivia o medo aos conflitos que a miúdo poden evitar que unha persoa exprésese. Finalmente, Tekmîl se pechará coa oportunidade para que cada un dos participantes faga suxestións para calquera cousa, desde melloras, proxectos, etc.

A idea de Tekmîl non só crea un ambiente seguro para a crítica construtiva e permítenos traballar xuntos para mellorarnos a nós mesmos, senón que tamén actúa como un medio polo cal podemos fomentar a responsabilidade e evitar o estancamento. Ten as súas raíces no aspecto da filosofía do confederalismo democrático que salienta a humildade, a apertura mental e o progreso en todos os aspectos da vida revolucionaria.

Texto orixinal: <https://komun-academy.com/2018/08/11/teknil-creating-a-culture-of-constructive-criticism/>